

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

TITEL: SPRONG IN HET HEELAL .V.

ONDERTITEL: Op Reis door de Ruimte.

PERSONEN: Verteller
    Jimmy Barnet
    Jeff Morgan
    Tijd klok
    Controle
    Mitchell
    Dokter Mathews

(AANHEF ALS BIJ DE VOORGAANDE DELEN, DUS
SNEL AANZWELLENDEN DONDER. .... ENZ.)

VERTELLER: Luisteraars, dit is het vijfde deel van
"Sprong in het heelal". In de voorgaande de-
len hoorde U, hoe Jeff Morgan en zijn vriend
Jimmy Barnet door Steve Mitchell werden aan-
geworven om samen met hem per raket, aange-
dreven door een atoom-motor, naar de maan
te reizen. De vierde man van dit groepje ont-
dekkingsreizigers in de ruimte - Medicus Dr.
Mathews. De raket is zojuist gestart van een
geheim gehouden terrein in Midden-Australië.
(MOTOREN DONDER, GEDEMPT, FLUITTOON).

JIMMY: (BENAUWD) Wat is er aan de hand, Jeff ? De
hele zaak heeft als een rietje.

JEFF: Stil Jimmy, wees zuinig op je adem. Dat tril-
len is aanstonds afgelopen.

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Vijftien seconden na 0.

- 2 -

JIMMY: (KLAGEND) O, Jeff ! Ik kan geen vinger be-
wegen ! Dat houd ik niet uit. (GEKREUN)

JEFF: Kalm Jimmy. Ook dat duurt maar even. (MO-
TORENDONDER HOUDT OP. FLUITTOON DUURT VOORT).

JEFF: De startraket is uitgewerkt.

CONTROLE: (GEFILTERD) Startraket uitgewerkt, wordt aan-
stonds afgeworpen.

JIMMY: Lieve help. Dat wil ik nooit meer meemaken !

JEFF: Je zult wel moeten. Meteen zodra de start-
raket eraf is en onze eigen motor gaat wer-
ken, krijgen we het zelfde. Dit is een waar-

schuwing, Jimmy. Blijf roerloos liggen.....

Mitch, dokter, alles wel ?

MITCHELL:

DOKTER: O.K!

CONTROLE: (GEFILTERD), Startraket weg !

JEFF: Startraket weg. Wachten op Uw signaal voor ontsteking atoom-motor....Hallo, Controle, hallo !

MITCHELL: Wat is er Jeff ?

JEFF: Ik krijg geen antwoord...Hallo, Controle. Hallo, Jimmy, is er iets met de radio niet in orde ?

JIMMY: Volgens mijn controlebord werkt hij.

JEFF: De radar, dokter ?

DOKTER: Werkt !

JEFF: Hallo, controle, Hallo, hallo.

MITCHELL: (GEJAAGD) We kunnen niet langer wachten, Jeff ! Ieder moment verliezen we snelheid. We halen het niet !

JEFF: Jimmy, druk op de periscoopknop, uitzicht naar achter.

JIMMY: Periscoop achteruitzicht ingeschakeld.

JEFF: De startraket zweeft achter ons, los. Ik

- 3 -

JEFF: schakel nu de motor in op volle kracht !
(vervolg)

MITCHELL: En jullie allen: doodstil liggen. Dit zal niet meevallen. Ja !

(ZWAKKE ZOEMTOON, CONTACT).

(GEKREUN. FLUITTOON NEEMT AF).

MITCHELL: (HIJGEND) Zet af, Jeff.

JEFF: (HIJGEND) Ja,...O, ik kan niet.....mijn arm.

O God ! (GEKREUN).....(OPGELUCHT) Hè.

(ZOEMTOON WEG, FLUITTOON BLIJFT, MAAR ZEER ZWAK).

JIMMY: Au !

DOKTER: Is het over Jeff ?

JEFF: Ja dokter, voor het ogenblik tenminste. Alles in orde ?

DOKTER: Ja, maar we zijn beslist een eind boven de elf g. gekomen.

JEFF: En jij, Mitch ?

MITCHELL: Ik...weet niet....Een gevoel of ik dood ben !

JEFF: Blijf stil liggen, verroer vooral geen vin.

En jij, Jimmy ?

(FLUITTOON GEHEEL VERDWENEN) .

JIMMY: Gaat wel. Alleen heb ik nu een gevoel alsof ik in een lift sta, die veel te snel daalt.

DOKTER: Ruimteziekte, jongen. Dat wil zeggen dat we de aantrekkingskracht van de aarde ongeveer kwijt zijn.

JEFF: Nu je het zegt, dokter, ik voel me wat duizelig, overigens in orde.

DOKTER: We kunnen beter nog een poosje stil blijven liggen.

JEFF: Ik hoop, dat we nu de juiste snelheid hebben. O, ik dacht dat ik die handle nooit zou

- 4 -

JEFF: kunnen overhalen. We zullen toch niet nog (vervolg) te veel vaart hebben, Mitch ?

MITCHELL: Ik weet het niet. Het is best mogelijk, maar daar kunnen we momenteel nog niets aan doen. We moeten eerst weer in contact zien te komen met de controle.

JEFF: Als je je weer goed voelt, Jimmy, sta dan op en kijk de radio er op na.

JIMMY: Best, Jeff. Ik voel me nu weer fit en nieuws van thuis zal me goed doen. O ! (ZIJN STEM VERWIJDERT ZICH) O !

JEFF: Jimmy, wat is er ?

DOKTER: Hij is omhoog gezweefd en zit tegen het plafond.

JIMMY: (STEM UIT DE VERTE) Jeff, Jeff, help me toch omlaag.

JEFF: Kalm aan. Jimmy ! Waarom heb je je laarzen ook niet aangetrokken toen je uit bed stapte ?

JIMMY: Dat wou ik juist doen, maar toen ik me ervoor bukte, schoot ik meteen omhoog.

JEFF: Had je dan ook ergens aan vast gehouden ! Probeer nu maar langs die stang omlaag te komen, maar niet te vlot, hoor ! Anders sla je tegen de vloer.

JIMMY: Lieve help. Iedere beweging maakt me misselijk. Ik weeg niets meer ! Moet dat lang zo duren ?

DOKTER: Nog een hele poos Jimmy, net zolang totdat we op de maan gaan landen.
(BONS OP DE METALEN VLOER).

JIMMY: He, he !

JEFF: En nu maar gauw je magnetische laarzen aan !

- 5 -

JEFF: En houd ze aan, zolang deze toestand duurt.
(vervolg)

JIMMY: Ook in bed ?

JEFF: Neen, maar houd je stevig aan je kooi vast bij het uittrekken en dan terstond de riemen om anders verhuis je weer naar het plafond.

DOKTER: Zo, ik heb mijn laarzen aan. Eens kijken, wat dat voor een gevoel is.
(GEKLOTS VAN ZWARE LAARZEN OP METALEN BODEM).

MITCHELL: Nu, dokter, en ?

DOKTER: Och, dat gaat wel. Een beetje licht in het hoofd en het idee of je voeten vastgegroeid zitten; het kost enige moeite ze te verplaatsen.

JEFF: Je zou nu zelfs tegen de wand kunnen oplopen en over de zoldering wandelen.

DOKTER: Dat moet ik toch eens proberen !
(VOETSTAPPEN OP METAAL).

DOKTER: (UIT DE VERTE) Warempel, het gaat ! Maar het is een gek gezicht, jullie daar allen met het hoofd omlaag te zien hangen.

MITCHELL: Neen dokter; jij hangt met het hoofd omlaag, maar houd op met die grapjes, ik voel me zo al naar genoeg. En Jimmy, hoe staat het met de radio ?
(VOETSTAPPEN , DAARNA) .

JIMMY: Die doet het nog steeds niet. Ik vrees dat ik hem uit elkaar zal moeten halen. De radar werkt wel nog.

JEFF: Dat is in alle geval iets. We kunnen nu tenminste onze afstand van de aarde bepalen.

MITCHELL: Ja, maar we zullen dat niet lang meer kunnen.

- 6 -

JEFF: Minstens een paar uren en dat lijkt me welgenoeg.

MITCHELL: Voor de afstandsbepaling. Ja, maar voor de koers.....

JEFF: Als het moet, kunnen we een paar sterretjes schieten, maar dat brengt nogal wat rekenwerk mee....Maak voort met die radio, Jimmy.

DOKTER: Hier, Jimmy heb je een pil tegen ruimteziekte. Slik die, dat zal je helpen.

MITCHELL: (KWAAD) Hoe staat het nu met die radio ? Kan hij die storing dan nooit vinden ? Hij is er verdorie al bijna een hele dag mee bezig en nog geen geluid !

JEFF: Kalm aan, Mitch ! Hij doet wat hij kan, al die tijd heeft hij nog geen moment gerust.

MITCHELL: (RUZIETOON) Ik heb het wel gezegd: we hadden

hem nooit moeten meenemen als Newcombe hier was, had hij de zaak allang in orde gehad.

JEFF: Daar hoeven we niet over na te kaarten. We waren het er toch allen over eens, dat Jimmy de meest geschikte man was. Laat hem nu rustig werken.

MITCHELL: (RUZIETOON DEZE HELE SCENE DOOR) Maar waarom moet dat zo verdraaid lang duren ? Iedere seconde zijn we kilometers verder weg van de aarde.....op weg naar onze ondergang !

JEFF: Ho Mitch, zo'n vaart loopt het niet ! Je weet heel goed dat we, als het moet onze snelheid en positie ten naaste bij kunnen berekenen. Geef Jimmy nog een paar uurtjes de tijd.

MITCHELL: En als hij dan nog geen contact krijgt met de controle, wat dan ?

- 7 -

JEFF: Dan wachten we nog wat, totdat onze snelheid zo gering mogelijk is geworden en keren terug.

MITCHELL: Terug ? Dat nooit ! We zijn vertrokken met bestemming, naar de maan en naar de maan gaan we !

JEFF: Ik denk er niet aan. Een landingspoging op de maan zonder dat we onze juiste positie en snelheid kennen, staat gelijk aan zelfmoord. Daaraan mag ik mijn bemanning niet blootstellen. Als de radio binnen 12 uren niet werkt, gaan we terug.

MITCHELL: We gaan niet terug !

JEFF: Hoor eens, Mitch. Wie is de gezagvoerder aan boord ? Jij of ik ?

MITCHELL: Jij...tenminste zolang je het werk doet waarvoor ik je heb aangenomen. (SCHREEUWT) Maar denk er om deze raket is van mij ! Ik heb ze ontworpen ik heb ze gebouwd en ze gaat naar de maan. Niemand zal dat verhinderen, jij niet. Jimmy niet, niemand. Versta je ?

JEFF: Nog één woord, Mitch en ik stel je in arrest !

MITCHELL: (HOONLACHEND) Ha ha ! Die is goed ! Wie denk je, dat je bent ? Een scheepskapitein ? Wou je me soms in de boeien klinken ?

JEFF: Dat niet, maar ik laat je vastbinden in je kooi en daar blijf je totdat we terug zijn op aarde .

MITCHELL: (SCHREEUWEND) Ga je gang ! Probeer 't maar eens. Waag het eens, me aan te raken !

DOKTER: (NADERBIJ KOMEND VOETSTAPPEN EN STEMGELUID)
Jeff, Mitch, houdt op. Stellen jullie je toch niet zo aan !

- 8 -

JEFF: Hier heb je niets mee te maken, dokter. Als ik je raad nodig heb, zal ik er wel om vragen. Dit is muiterij !

MITCHELL: (IETS ZACHTER) Muiteerij .

JEFF: Ja, wat anders ? Zolang ik hier de gezagvoerder ben, hebben jullie te doen, wat ik zeg en anders heb je de gevolgen van je misdragingen te aanvaarden.

MITCHELL: (GEWOON) Een ogenblikje, Jeff. Ik wou je niet.....

JEFF: Nou goed. Maar als ik zeg dat we terug gaan, dan gaan we terug. Is dat duidelijk ?....
En nu, Mitch, ga naar de telescoop en neem de stand van de sterren op. Misschien zal het je goed doen, als je iets omhanden hebt.

MITCHELL: Daar zullen wel een paar uren mee gemoeid zijn.

JEFF: Des te beter ! We hebben nog wel een paar uren de tijd. En jij, dokter, wil jij me helpen door via de radar enig idee te krijgen van onze afstand van de aarde ? Het zal wel een ruwe schatting blijven, maar dat is in alle geval beter dan niets.

DOKTER: En Jimmy. Schiet je op ?

JIMMY: Ik weet het niet. Ik zet de zaak maar weer in elkaar en laten we dan het beste ervan hopen. Wil je me een handje helpen ? Geef me dan enkele van die onderdelen aan als ik je er om vraag, maar voorzichtig ! Een stootje en ze vliegen rond door de ruimte !

DOKTER: Goed. Jimmy. Zeg maar, wat je nodig hebt.

JIMMY: Geef me die condensator maar. Dank je.....

- 9 -

JIMMY: En, hoe staat het met de muiterij ?
(vervolg)

DOKTER: Het schijnt weer wat bij gelegd te zijn. Zij hebben nu de handen vol aan onze positiebepaling.

JIMMY: Ik snap niet, waarom die Mitch, ineens zo opstoof.

DOKTER: Ik ook niet. Ik denk dat het de gedachte was dat we niet op de maan zouden komen; misschien ligt het ook wel aan het gebrek aan

zwaartekracht en aan onze bekrompen behuizing hier. Vergeet niet, dat nog niemand ooit zoiets heeft meegemaakt.

JIMMY: Die schroevendraaier, dokter....Dank je.

DOKTER: Zeg, Jimmy. Heeft de bandrecorder aangestaan tijdens de ruzie ?

JIMMY: Eens kijken.....neen.

DOKTER: Jammer ! Ik zou eigenlijk graag ieder woord opgenomen zien, dat tijdens deze reis gesproken wordt. Dat kan van belang zijn voor de vraag, welke wijzigingen bij de volgende gelegenheden moeten worden aangebracht in de inrichting van de cabine, de zuurstoftoevoer, enzovoort. Het is toch al te dwaas dat twee mannen, die zo volkomen kalm en beheerst waren op aarde, elkaar na vier en twintig uren naar de keel willen vliegen !

JIMMY: Maar ik vlieg jou toch niet naar de keel of omgekeerd.

DOKTER: Nog niet, maar wie zegt, wat er gebeurd zou zijn, als wij beiden ook niets omhanden hadden gehad....zoals zij ?

JIMMY: Ja.....dat 's mogelijk. Geef me die vier kleine schroefjes maar eens aan.

- 10 -

DOKTER: Zou je denken, dat het nu in orde komt ?

JIMMY: Ik weet het niet. Tweemaal heb ik het hele zaakje al uit elkaar gehad en ik heb niets verkeerd kunnen ontdekken. Ik begrijp het niet. Eerlijk gezegd, maak ik me ongerust. Ik krijg zo het gevoel, dat het aan mij zal liggen, als we terug moeten. Dat is beroerd !

DOKTER: Kom. kom, je doet toch je best .

JIMMY: Zie zo, hij zit weer in elkaar ! Nog maar eens proberen...Hallo, controle ! Raket Luna roept Controle. Hoort U mij ? Over ! (PAUZE) Geen kik ! Ze moeten ons toch horen, ze moeten ons zelfs op Mars kunnen horen !

(ONAARDSE MUZIEK, ZWAK. DEZE MUZIEK BESTAAT UIT SLECHTS ENKELE TONEN 3 á 5 DIE STEEDS WORDEN HERHAALD. ZE MOETEN GOED IN ELKAAR OVERVLOEIEN, AANGENAAM ZIJN, MAAR TOCH ZO ONAARDS. DAT ZE ENIGSZINS BEANGSTIGEN N.B. DIT GELDT TELKENS ALS DIE MUZIEK WORDT AANGEDUID!).

DOKTER: Hé, wat is dat ?

JIMMY: Dat weet ik niet. (DE MUZIEK WORDT IETS LUIDER)

JIMMY: Vreemd niet ? Wat een rare muziek ! Ik krijg er kippevel van !
(STEM TUSSEN DE MUZIEK DOOR, ONVERSTAANBAAR).

DOKTER: Luister Jimmy Een stem. ....wat zegt ze ?

JIMMY: Ik weet het niet.....ik kan er geen touw aan vastknopen.

DOKTER: Hei daar, Jeff, Mitch ! Komt eens gauw !
Luistert eens ! (NADERENDE VOETSTAPPEN OP METAAL)

- 11 -

JEFF: En, werkt hij weer ?

JIMMY: Zo iets. Ik heb tevergeefs geprobeerd de controle te pakken te krijgen maar wat ik nu heb, weet ik in de verste verte niet.

MITCHELL: Welke taal is het, Jimmy ?

JIMMY: Geen idee !

MITCHELL: Ben je er zeker van, dat je de juiste golflengte te pakken hebt ?

JIMMY: Ja....voorzover ik weet. De golflengte wijzigt zich toch niet vanzelf !
(MUZIEK EN STEMMEN IN RADIOFADEN)

JIMMY: Daar.....weer weg

JEFF: Probeer nog eens, Jimmy. Roep de controle nog eens op

JIMMY: Hallo aarde ! Hallo controle. Raket Luna roept U ! Hoort U mij ? Antwoord als het U belieft. Over !

CONTROLE: (GEFILTERD) Hallo, Luna! Wij horen U.
Sterkte vier en een half ! Over !

JIMMY: (JUICHEND) We hebben ze ! (ALLEN LACHEN)

JEFF: Hallo, Hallo. Hier is Morgan. Hoort U mij nog !

CONTROLE: (GEFILTERD) Ja duidelijk.

JEFF: Gelukkig !

CONTROLE: (GEFILTERD) Wij zijn met U in contact gebleven vanaf het ogenblik van de start. Alleen nadat Jimmy zei, dat hij de radio uit elkaar zou nemen tot nu toe hebben zij niets van U gehoord. De telescopen hebben U voortdurend in het oog gehouden. Als U ons tijdelijk niet gehoord heeft, moet er een storing zijn geweest in Uw ontvangtoestel Wij hebben U enkele malen aangeropen, terwijl wij U hoorden spreken, maar kregen geen antwoord,

- 12 -

JIMMY: Ik begrijp het niet; ik heb de hele zaak uit

elkaar genomen en geen enkele fout kunnen vinden.

CONTROLE: (GEFILTERD) In alle geval is het nu weer in orde. Wij geven U thans Uw positie. Het is nu drie uur, elf minuten, 54 seconden; sedert de start zijn 27 uren, 11 minuten en 59 seconden verlopen. Uw afstand van de aarde bedraagt 210.500 kilometer. Uw snelheid 18000 kilometer per uur. U ligt nog steeds op de juiste koers naar de maan. Over.

JEFF: Goed zo; nu weten we tenminste weer, waar we zijn en wat we doen. Van teruggaan is nu natuurlijk geen sprake meer. Volgens de controle liggen we op de koers en onze snelheid is ten naaste bij juist. Binnen drie dagen kunnen we het punt hebben bereikt, waar de aantrekkingskracht van de aarde wordt vervangen door die van de maan. Daar zijn we dan nog zowat 60.000 kilometer vandaan. Onze snelheid zal dan niet meer dan enkele kilometers per uur bedragen, maar dat geeft niets, want vanaf dat ogenblik vallen we naar de maan toe.

MITCHELL: Prachtig ! Daar moeten we op klinken !

DOKTER: Waarmee; met thee of met koffie ? Iets anders heb ik momenteel niet bij de hand.

MITCHELL: Nu ja, dan maar een sigaret, kan dat dokter, met het oog op onze zuurstofvoorraad ?

DOKTER: Ja, dat kan wel, ééntje de man !

JEFF: Vooruit dan maar, dokter. En daarna gaan we de wacht indelen, telkens gedurende vier uren. Ik begin, gaan jullie nu maar slapen.....

- 13 -

(MUZIEKJE VAN MONDHARMONICA. WILLEKEURIG POPULAIR DEUNTJE).

JEFF: Jimmy, houd op met dat gejingel ! Wat ben ik toch begonnen met iedereen toe te staan, iets voor z'n persoonlijke hobby mee te nemen ?

DOKTER: Dat was anders een goede gedachte, Jeff.

JEFF: Ja, maar mondharmonica's had ik toch moeten verbieden. Als het nu nog een boek was...

Zie volgend blad.

- 14 -

DOKTER: Smaken verschillen, Jeff en jij moest die van Jimmy toch wel kennen....

(LUIDE KLAP - MONDHARMONICA STOPT ZOEMER
BEGINT TE WERKEN)

MITCHELL: Wat is dat?

JEFF: Een meteor heeft ons geraakt. Opgepast, mensen; Jimmy, de ruimtecostuums, vlug!

JIMMY: Wordt aan gewerkt.

DOKTER: De luchtdruk blijft gelijk; er is dus geen lek.

MITCHELL: Me dunkt, dat de buitenhuid haar taak als bumper goed vervuld heeft.

JEFF: Dat kan, maar we zullen het toch moeten onderzoeken. Intussen kunnen we, bij wijze van voorzorgsmaatregel beter onze ruimtecostuums aantrekken.

JIMMY: Hier zij ze: het rode, voor jou, Dokter; het blauwe, Jeff; het gele, Mitch; natuurlijk ben ik het groentje.

JEFF: Zet de helmen nog maar niet op, doch houdt ze bij de hand.

DOKTER: De luchtdruk is nog steeds normaal. Onze cabine is dus niet getroffen.

JEFF: Gelukkig! Dan zullen we brandstoftanks en de motor controleren. Jimmy, bericht jij intussen aan de controle, wat er aan de hand is. En zet die zoemer af.

(ZOEKER AF)

JIMMY: Hallo controle, hallo. Luna roept U. Zijn zojuist geraakt door meteor. Nader bericht volgt. Over.

CONTROLE: (GEFILTERD) Hallo, Luna, wij horen U. Wachten nader bericht af! Over!

- 15 -

DOKTER: Lucht en zuurstofvoorziening functionneren normaal.

JEFF: Goed - en. Mitch?

MITCHELL: Tanks en motor, voorzover na te gaan intact.

JEFF: Toch ben ik er niet helemaal gerust op. Iemand zal er uit moeten om te gaan kijken.

JIMMY: Naar buiten - in het niets?

MITCHELL: Ik ga.

DOKTER: Nee Mitch. Dit is nu eens mijn taak. Ik heb de ruimtecostuums ontworpen, ik moet ze dus als eerste proberen.

MITCHELL: Maar je hebt ze toch al op aarde geprobeerd!

DOKTER: Ja, maar dit is iets héél anders. Dit is de werkelijkheid.

JEFF: Mannen, zó worden we het nooit eens. Ik ben de gezagvoerder en ik ga. Jimmy, kom even

mee in de luchtsluis en help me met mijn helm.
Tot aanstonds, jullie.

MITCHELL: En, Jeff waar ben je?

JEFF: (GEFILEERD) Ik ben nu juist de deur uit en loop over de zijkant. Prachtig gaat dat, met die magnetische laarzen. Ik zal de hele raket afzoeken, voorzover mijn veiligheidslijn dat toelaat. - Ah! Ik heb het al gevonden! Zowat vier meter onder de neus. Het heeft niets te betekenen; niet meer dan een schroei-plek in de bumperhuid. Blijkbaar maar een kleine meteoriet. - Maar luister eens: jullie moeten beslist ook naar buiten komen. Het is ongelooflijk mooi: al die sterren! Millioenen!

MITCHELL: Allemaal naar buiten komen? Dat gaat niet! Iemand moet toch zeker binnen blijven.

- 16 -

DOKTER: Gaan jullie maar, Mitch en Jimmy. Ik blijf wel.

MITCHELL: Maar dokter, ik dacht...

DOKTER: Nee, hoor! Als ik dan maar als eerste de maan mag betreden .

MITCHELL: Afgesproken! Nu Jimmy, gaan we?

JIMMY: O, wat mooi! Wat een sterren! En die kleuren!

JEFF: (GEFILTERD) Kijk eens naar de maan, Jimmy. Je kunt zijn bergen en kraters al onderscheiden.

JIMMY: Ja, prachtig! - Maar we vliegen er toch niet heen, hij staat niet eens recht vóór ons!

JEFF: (GEFILTERD) Natuurlijk niet. Hij beweegt zich toch óók voort, net als wij. Maar je zult zien, dat we tegelijk op dezelfde plaats aankomen.

JIMMY: Grappig! - O, kijk eens achterom; de aarde. Je kunt Afrika duidelijk herkennen. En daar de Zuidpool; die schitterende ijskap! - Ik ga achter even kijken; dan ben ik er dichterbij.

JEFF: (GEFILTERD LACHEND) Haha, die Jimmy! Ga je gang, hoor. Maar denk om je veiligheidslijn ! Zweef niet weg!

MITCHELL: (GEFILTERD) Zeg Jeff, heb je ooit zoiets gezien. Dit alleen zou de moeite van de reis lonen - al kwamen we nooit op de maan!

JIMMY: (IN ZICHZELF) Jonge jonge, wat mooi!
(WEER DE ONAARDE MUZIEK, LUIDER DAN EERST IN DE CABINE)

JIMMY: Hemel, alweer die muziek. (ROEPEND) Jeff, Jeff, hoor je me.

(MUZIEK HOUDT OP)

JEFF: (GEFILTERD) Ja Jimmy, wat is er?
JIMMY: Die muziek, Jeff; hoor je ze?
JEFF: (GEFILTERD) Welke muziek? Ik hoor geen muziek. Ik hoorde jou alleen roepen.
JIMMY: Ja, maar daarom riep ik je net. Heb je niets gehoord?
JEFF: (GEFILTERD) Nee, jij Mitch?
MITCHELL: (GEFILTERD) Nee, ik heb niets gehoord!
JEFF: (GEFILTERD) Luister, Jimmy. Kom terstond terug. We gaan naar binnen.
JIMMY: Heus, ik hoorde die muziek. Dezelfde, die ik door de radio heb gehoord, maar luider, alsof het in mijn helm was.
JEFF: Hoor eens, Jimmy; als daar muziek was geweest, moesten Mitch en ik ze toch ook hebben gehoord. De radio in onze helmen is toch precies hetzelfde - anders konden we immers ook niet met elkaar praten.
JIMMY: En tóch heb ik ze gehoord. Ik heb je direct geroepen, maar je antwoordde niet voordat de muziek over was.
DOKTER: Jimmy, ga in je kooi liggen en probeer te slapen.
JIMMY: Ik heb geen slaap. Jullie geloven me niet, is 't niet? Jullie geloven me niet!
DOKTER: Ik geloof je, Jimmy; maar kom, ga nu wat rusten .
JEFF: Wat zou er toch met hem aan de hand zijn, Mitch?
MITCHELL: (HONEND) Wat er met hem aan de hand is? Het was toch immers Newcombe, die geestelijk niet fit was om mee te gaan?

Hilversum, 14 Juni 1955.
Gezamenlijke Typekamer.